

(ט) ב"ג מ' הילתקה: ע"ג
 מדיניותם של נסיך מונטס קומון
 מהלך דמלון רומי וו' (ט)
 (ו) נקון ס' (ט) ו' ר' הא
 אין קשין עושה שליחות
 ולמי' לא גב' (ט) זכמ'ש
 לטעמ' עזם (ט) ומוכן
 דלאו' (ט) י' (ט) מופתת פ"ג
 (ט) (ט) (ט) (ט) (ט) (ט)
 (ט) (ט) (ט) (ט) (ט) (ט)

ה'ב

בשלמא לא אמרו
אייפא כר' אמר רב
הנזכר כר' כלומר ונלך
טומין נלב' ממן למלא
מנורמת טה' נ' גיגית
טפי דרבנן שיטר בדבנא
אנת לא' נול' נול' לול' נול'
גיגית נול' פול' פול' דיל' דיל'
סמן' או' מיל' מיל' דיל'
סמן' מיל' מיל' מיל' מיל'
טף מג'יגית נט' עט' גיגית
דעל' מונשען, עט' גיגית
דעל' יסיך ליא:

נשלמה א' איתמר איפכא "התקבל ל' גוטי
אשתק אמרה הבא ל' גיטי והוא אמר הילך
כממה שאמרו וא"ר נחמן אמר רב בר אבוח
אמר רב כוון שהגענו גט ל' ידו מנורשת
אלמא אדיבורא דודה הוא דקא סמיך ז"נ^ט
ידיה אדיבורא דידיה קא סמיך אלא הכא
משום דעתקיה שליח לשלהותה למורי הוא
אמר שליח לקבלה הוייא להולכה לא הוייא
א"ר הנא בר חייא תא שמע האומר התקבל
ט וה לאשתי או הולך גט וה לאשתי ריצה
חוור יהוד טעמא דרצה הא לא ריצה הי
ט ואמאי הא בעל לאו בר שוויה שליח
קבלה הוא אלא אמרין כוון שנחן עניינו
גרשא מיר אמר תיגרש כל היכי דמגושה

הכא נמי כיוון שנותן עניין לגורשה מימר תיגרש כל הicy דמגראה היכי השטא הותם אדם יודע שאין שליחות לקבלה ונמר ונתן שם הולכה הכא טע אמר רבא הוא שמע קטנה שאמרה התקבל לו גיטי איןנו גט עד שצעיר גט לדיה כי מטי גיטא לדיה מיהא מנישת ואמאי וזה לאו שליח להולכה שוויה אלא אמרין כיוון שנותן עניין לגורשה מימר אמר תיגרש כל הicy דמגראה ה"ג כיוון שנותן עניין לגורשה מימר תיגרש כל הicy מוגרש הא כי השטא הותם אדם יודע שאין שליחות לקמן זומר ונתן לה שום הולכה דידיה הכא טע ה"ש הבא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל עיי גיטי התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אמר הולך ותן לה כי לה והתקבל לה רצה לחזור יהוזר ימשהגע גט לדיה מגורשת Mai לאו קבלת אקללה ו홀כה אהולכה לא קבלת אהולכה וholca אקללה אי קבלת אהולכה מכי מטי גיטא לידיה לאלתר ליהו גיטא שמעת מינה אמרו לא רצח לא ליה הילך קאמור ליה הילך כמו אדריבורוא דידיה קא סמיך הicy השטא הותם קאמור ליה הילך ר' התקבל לי גיטי שאמרה הכאumi קאמר ליה הילך כמה שאמרה ה"ר התקבל לי גיטי ואשתך אמרה התקבל לי גיטי ותן לה זכי לה והתקבל רצה לחזור לא יהוזר ר' נתן אמר יהולך ותן לה רצה לחזור יהוזר רצה לחזור לא יהוזר רבבי אמר בכוון אם רצה לחזור כי לה והתקבל לה רצה לחזור לא יהוזר רבבי אמר בכוון אם רצה לחזור לא יהוזר אבל אם אמר לו אי אפשר שתקבל לה אלא הולך ותן לה רצה לחזור יהוזר רבבי הינו תק' איבעית אמר' אי אפשר אתה לאשומע' ובכיעית זימה הא לא משמען מאן תק' רבבי איביעא להו הילך לר' נתן בכוי דמי או או בכוי דמי ת"ש האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי רצה לחזור יהוזר האשפה שאמרה התקבל לי גיטי רצה לחזור לא יהוזר מאי

ב-ב' בילך כמה סהמלה היכל למייפנט צעינן

קמץ ולו כי מיניה הילך צדעתה ומיניה מהליכו לדיליס קמץ וכי מיניה דיליכו לצלעיה נמס קמן לדיוליה דצלעיה

בצ'וּסִים שׁלְמִי נָהָרֶלֶת אַמְמוּעִי רַב
רַחֲמֵן דְּכַלְמִי גּוֹסִיס לְמַוְתָּא סְכִי
קְרַבְלָה דְּלַמְּנִיחָה יְהָה צְמִילָה דְּסַוְלָה
עַקְרִיבִים בְּצִילְוָה מַהְמָּר בְּלִיטָה
קְרַבְלָה הַפְּשִׁיטָה לְצִוְתָּה בְּלִיטָה דְּסַוְלָה
אַיְלָה הַפְּשִׁיטָה לְצִוְתָּה קְרַבְלָה
רַחֲמֵנִים וְיַסְלָה לְנוּזָה וְיַטְמָה סְכוּם
קְרַבְלָה הַפְּשִׁיטָה לְצִוְתָּה קְרַבְלָה
בְּצִילְוָה נָסְלָה: סְבִבָּה: סְבִבָּה

Digitized by srujanika@gmail.com

ריש"י

מוספֶת תוספות

המוציאר

פְּסָקֶת רַדְמָה
עִזּוֹמָרְןָן כְּפָנֵיָן הַמְּרָאָה נָוְן נְקָכָלָן:
לְסָס כְּפָנֵיָן קָן עַלְמָן לְמוֹן כְּקָכָלָן:
וּן

ונחן דשורי הא לא פלייג עלייה דבר הדמות גמור רעדם שליחון מונחון כלוליה
 לאלהשה וכי אארנו טבָלָה (ט) אאטשוויל דעלקיין לילקערן ואיזה הוועגן ווועבן
 אומו להו כווחבו השפה והבו לה הילקן הוועגן וכוותבן עט בעט כשר אבל ודאי אי
 הוועגן זונגען זונגען אפלְוִיל פְּנָמִים. בְּאַנְגָּרָה רַא מְבָרְהָן אָמָר לְשָׁבָט כְּתָבָה וְבִזְקָעָה
 קָרְקָעָה לְהוּ מְנִיאָה או דְלָמָא מִישָׁן שִׁיכָו בְּהִרְדָּה עַד דְּמִיטָּה גְּזָאָה וְאַוְתָּקָם בְּתִיקָּה
 וְבְּתִיקָּה עַד שְׂרָהָה אָחָם פָּסָעָה. שְׁבָבָא וְבָר תְּרֵדָלְלָה שְׁאָלָה אַלְיאָה
 וְבְּזִינָה אַלְיאָה וְבְּזִינָה אַלְיאָה וְבְּזִינָה אַלְיאָה וְבְּזִינָה אַלְיאָה

בדקומה היה ושוחה שליח מעירך. סוה מי נמייל לדילך
כינויו סיכום לדין קפיד צען: סוגת מינימל דיליכ
בוחתבן וגנותין אפ' ק' בעמיהם. נולדה לר' סיכום לדין נחנד
סוגת מינימל סמסופקון זו ה' נועטס כמייקון לס פלו דילין

ור' חיא בר אבא אמר ^ו נתישב בדבר הדור שלוחה קמיה דר' חיא
בר אבא אמר ^ז כל הגי שלחו לה ואולי כי היכי דמספקא לנו לדידנו
ודרכו נמי מספקא לנו לדידן היי דבר שבורה ודבר שבורה חולצתה
עונדרדא ואצרחה רב יצחק בר שמואל בר מרתא גט מה חיים
חולצתה לאחר מיתה ההיי דהו קרו לה נפאתה איזול סהדי כתוב תפאתה
אמר רב יצחק בר שמואל בר מרתא משימה דרב עשו עדים שליחותן
מתתקוף לה רבה מי אמר לו כתבו חספה והבו לה אלא אמר רב
ונודאי אי כתוב סהדי גנטא מעילא ואבר עשו עדים שליחותן מתקייף לה
רב נחמן מי קאמר לו כתבו ואנחנו בכיסינו אלא אמר רב נחמן
היכתבין ונחתנן אף' מאה פעמים: בעא מיניה רבא מרוב נחמן כתבו ותנו
לשילich מהו סלוקין ללו או דילמא ליטיראה דידיהו חייש אל' רבינא לרוב
א Ashe וויליך לה מהו יתיקו: רשבג'א אף האמורת טול לי גיטי אם רצה להזoor
ויהזר: תננו רבנן טול לי וושא לי בידך כו'ן לשון קבללה הן:
מהתני' יהאשה שאמרה התקבל לי גיטי צריכה שתיכתיע עדים שניהם שאומרו:
בפניו אמרה ושני' שאומרים בפנינו קבל וקרע אף' הן הראשוני' והן האחרון'
או

טינמגנוו לא: עוזו עדיס אליופט. ולעין רטהין לכמוג גט זמי ולענן לא סカリ כנבר מכנו גט כמבר:
טינקן עוזו וואנדן דילך מי למリンן עטו ל' צלייחום ווימלון: או' ולמלה. סאל' נמי עד צאי'ו
לכמוגו הלא נטירלה לדיסו חט צעלן נטירלה צהוללה: אל' לטינע נט' גמור וועצ'ו סכל' מהי מי למリンן כינן ז
סכלומיס לmorph ולבמוג עד ציגיש' לילך נט' פיט' לאס כל ק' או' למלה גל' צאנ: סאי' גול' ז
טמלה פסקד' לי גיטי. וווע' חול ווועל קובלמי: קובל. לאצע' זט' עדיס: אט' גול' ז
אנס' צילמוו נפנינו קבל וקרע. וגמלעה פליק' נמס לו למירעלא: אלף' קן זו'. סכלומיס צעל' ז
שליחותן אין החורין וועשן שליחותן. שלוחה קמיה דר' חיא בר אבא שלח לו לא חזזה שליחות
אבל בכא לא גמור שליחותן עד שייתר
גר גור נישב בדבר הדור שלוחה קמיה דר' חיא בר אבא אמר כל הכל שלחו לי ואולי כי היכי
ודרכו נמי מיתה דהו יtier שבורה והולצתה הוי עוכבד ואציחה בר שמואל בר יצחק בר מראת
משם שפט דמרו שליחותן: מתקוף לה רואת
חט ספר' י'ה' עיריך' ז'ה' ההיי דדור קדווק משום דלא חרוה שליחות איזל הבעל אבל
בחורוב ואנחנו בכיסינו אל' רום רב בר זט' שפט באפאי אמר
שליח מהו דיין דامرנו תננו לשילוח איזיל
לשליחותה דרב עשו עדים שליחותן לא חזרה ואיזיל כובי
בר וביב' גט פשוט (ב' ב' קע'): אמר רב היכי מי שפער מקצת והבו דיב' מקרעין
וילב' גט פשוט (ב' ב' קע'): אמר רב היכי מי שפער מקצת והבו דיב' מקרעין

⁴⁹ על הרכבלן כי והוא מודע לתקופה נתקרכה ונכון, ו) מלהן גומחות הטעון וזכריה כבשין וזכריה כבשין וזכריה כבשין.